

[Bodil Emanuel.]

melser, hun tror at have af, hvad arbejdsløse mener om bevillingerne til Det kgl. Teater, og at hun sammenstiller det med indgrebene over for arbejdsmarkedet og dertil fremdrager løslupne eksempler fra Det kgl. Teaters virksomhed. Arbejdsløse, som er bragt i en situation med en påtvungen fritid, kunne måske også tænkes at have interesse i at se nogle af de teaterstykker, hvor ikke mindst Brecht og andre fremfører deres syn på den virksomhed, som også er blevet fremført på et tidligere tidspunkt fra kulturfjendske regimers side.

Også her føler jeg, at fru Gerda Møllers bemærkninger om indgreb over for de stykker, der spilles, er noget af den lille hestehov, der stikkes frem. Mere ubegribeligt er det måske, at det store blad Ekstra Bladet følger denne kulturfascisme så stærkt op, at det bakker den op på en sådan måde, at folketinget her i dag reelt fortsætter en debat, der har været rejst i avisen. Men det må det jo stå til ansvar for.

Statsstøttemaniens galimatias kalder fremskridtpartiets ordfører det knapt tilmålte tilskud til nationalscenens drift. Det er galimatias at følge fremskridtpartiets tanker om at afskaffe Det kgl. Teater, og det være hermed sagt, at det agter kommunisterne altså heller ikke at gøre. Da man skar så kraftigt i budgettet for teatret, gav man fremskridtpartiet denne første lillefinger, som man har givet dem på augustforligets område. Det er her alle fremskridtpartiets ideer, som flertallet i denne sal reelt har gennemført. Nedlægges Det kgl. Teater, så tager dette kultur- og menneskefjendske parti faktisk nok også hele hånden. Derfor bør man nu benytte anledningen, som fru Kirsten Jacobsen har skaffet os, til her i dag konsekvent at tilbagevise angrebet ved at sikre nationalscenens fortsatte eksistens. Det kgl. Teaters virksomhed er en hæmsko for dem, som ønsker en afideologiseret holdning i befolkningen, en holdning, hvor det er egoismen, der er det eneste mål.

Man har skåret mere end rimeligt på Det kgl. Teaters budget, og dette må rettes op med øjeblikkelig virkning. Mange af de problemer og gniderier, der er opstået, er opstået ikke mindst, fordi man i virkeligheden har tilside-sat kravene om og det nødvendige behov for og ønske om en udvikling og en modernisering af teatret. 104 mill. kr. er kun pebernødder i sammenligning med budgettet for den øvrige del af statens virksomhed. Alt i alt må vi

vel konstatere, at der årligt anvendes lige så meget på kulturen, som militæret æder op på én dag. Selv en nok så dårlig kunstner gør mindre skade end en bevæbnet major eller konstabel. Benytte anledningen må vi derfor her i dag til også at tage tyren ved hornene. Kulturministerens sidste bemærkninger var:

I dag står valget mellem, om landet skal bevare sit nationalteater, hvilket kræver en betydelig indsats, eller det skal nedlægges.

Disse bemærkninger siger, at regeringen er parat til at gøre en indsats, og den har i og for sig gjort det med de hensigter, som man har fremlagt i kulturministerens redegørelse her i dag. Kulturministerens oplæg til debat tegner betydelige positive perspektiver, men det kræver også betydelige indsatser, siger regeringen.

Man kan ikke både sige ja til nationalscenens bevarelse og nej til ombygninger, som fru Gerda Møller har gjort. Der er også andre her i dag, der har markeret, at man ikke kan bevilge de penge, ombygningen koster. Men man kan ikke både blæse og have mel i munden. Hvis vi skal bevare nationalteatret og nationalscenen, som vi har den, og forbedre den, give den mulighed for udvikling, så er det også nødvendigt at bevilge de penge, der skal til for at klare ombygningerne og moderniseringerne.

Men ikke nok med det. Det kræver nemlig betydelige indsatser, hvis man i virkeligheden skal kunne gennemføre en effektiv virksomhed fra nationalscenens side. Vi håber, at regeringen i virkeligheden er beredt til en sådan indsats, og at man ikke bare gør rede for sine hensigter.

Kommunisterne stiller sig absolut positivt over for løsningen af problemerne, som de skitseres i det oplæg, regeringen er kommet med her i dag. Vi synes, det er rigtigt med ombygningerne og udflytningen, og vi mener også, det er nødvendigt, at Det kgl. Teaters virksomhed fungerer stadig væk, medens ombygningerne finder sted. Måske er en luknings-tid fra 1. juli og frem til engang i 1980 voldsom lang, men under alle omstændigheder mener vi, der bør spilles på en scene andetsteds i byen i den pågældende periode, hvor ombygningerne finder sted.

Vi mener også, det er nødvendigt, at der bevilges penge til bygning af en ny scene, at man gennemfører det, som kulturministeren i sit indlæg siger at man havde besluttet på et tidligere tidspunkt, nemlig at der skulle opfø-